

Så længe de svenske politimyndigheder under en forfølgelse på dansk territorium befinder sig på Øresundsforbindelsen, har de efter den afgivne erklæring ret til at pågribe personer i overensstemmelse med Schengen-konventionens artikel 41, stk. 2, litra b. Det betyder, at den pågældende person hurtigst muligt skal overgives til det danske politi. I forbindelse med en sådan transport af vedkommende til f.eks. politistationen i Tårnby kan svensk politi kropsvisitere den tilbageholdte person, beslaglægge genstande i vedkommendes besiddelse samt om fornødent lægge vedkommende i håndjern, jf. Schengen-konventionens artikel 41, stk. 5, litra f.

Den svenske regering har i sin erklæring efter artikel 41, stk. 9, i Schengen-konventionens fastsat, at danske polititjenestemænd kan foretage forfølgelse i Sverige efter artikel 6 af enhver person, som er antruffet på fersk gerning i færd med at begå en strafbar handling, der er undergivet offentlig påtale i Danmark og Sverige. Danske polititjenestemænd har endvidere ret til at pågribe sådanne personer i overensstemmelse med Schengen-konventionens artikel 41, stk. 2, litra b. Der gælder efter erklæringen ikke nogen geografisk eller tidsmæssig begrænsning med hensyn til dansk politis forfølgelse af personer på svensk territorium.

Den danske og svenske erklæring efter Schengen-konventionens artikel 41, stk. 9, er optaget som bilag til aftalen mellem Danmark og Sverige om politimæssigt samarbejde i Øresundsregionen, jf. bilaget til nærværende lovforslag.

2.6. Efter artikel 6, stk. 4, kan de to landes politimyndigheder gennemføre fælles patruljeringsvirksomhed på Øresundsforbindelsen. Patruljeringen vil i givet fald ske i overensstemmelse med de to landes lovgivning og under ledelse af myndighederne i det land, hvor patruljen befinder sig. Artikel 6, stk. 4, giver ikke i sig selv politimyndighederne fra det ene land ret til under fælles patruljering at udøve politimæssige tvangsbeføjelser på det andet lands territoriale del af Øresundsforbindelsen.

2.7. Artikel 7 fastsætter, at grænseoverskridende observation sker i henhold til de betingelser, der er nævnt i Schengen-konventionens artikel 40. Efter denne bestemmelse kan politiet i et medlemsland under visse betingelser med det andet medlemslands tiladelse fortsætte en observation på sidstnævnte lands territorium. I særligt hastende tilfælde, hvor det ikke er muligt at anmode om tilladelse, kan et medlemsland uden tilladelse fortsætte en observation på det andet lands territorium. Det kan dog kun ske i tilfælde af alvorlige forbrydelser som nævnt i artikel 40, stk. 2, herunder f.eks. drab, gidseltagning og bortførelse

samt ulovlig handel med narkotika. Det pågældende lands myndigheder skal underrettes om, at grænsen vil blive passeret, og kan til enhver tid forlange, at observationen bliver indstillet.

Schengen-konventionens artikel 40, stk. 3, indeholder en række almindelige betingelser for den nævnte observation. Det er bl.a. bestemt, at medlemslandenes politimyndigheder skal overholde lovgivningen i det land, på hvis territorium observationen finder sted, og at de ikke har adgang til private boliger eller andre ikke offentligt tilgængelige steder. De må ikke pågribe den, som observeres.

Om adgangen til at medbringe våben i forbindelse med observation henvises til pkt. 2.10 nedenfor.

2.8. Artikel 8 omhandler retten til *grænseoverskridende* forfølgelse. Til forskel fra forfølgelse efter artikel 6, stk. 3, er der tale om tilfælde, hvor forfølgelsen er indledt, inden territorialgrænsen på Øresundsforbindelsen passeres. I øvrigt gælder de samme betingelser som for forfølgelse efter artikel 6, stk. 3, jf. herom ovenfor under pkt. 2.5.

2.9. Efter artikel 9 skal polititjenestemænd, der udfører opgaver på det andet lands territorium, overholde dette lands lovgivning, administrativt fastsatte bestemmelser og påbud. Dette indebærer, at svenske polititjenestemænd, der efter aftalens artikel 6-8 befinder sig på dansk grund, skal efterkomme anvisninger, som bliver modtaget via radio m.v. fra dansk politi.

Artikel 10 fastsætter, at afgørelse om polititjenestemænds adfærd og de politimæssige dispositioner, herunder om disciplinære foranstaltninger, træffes af myndighederne i det land, hvor de pågældende polititjenestemænd er hjemmehørende.

Det vil således være de kompetente svenske myndigheder, der skal træffe afgørelse i sager, hvor der måtte blive rejst spørgsmål om svenske polititjenestemænds adfærd i forbindelse med udførelsen af opgaver i Danmark. Det samme gælder med hensyn til afgørelsen om eventuelle disciplinære skridt i forhold til vedkommende polititjenestemænd. Samtidig fremgår det af bestemmelsen, at myndighederne i det land, hvor den pågældende adfærd er udøvet, i overensstemmelse med national lovgivning og bestemmelserne herom i Schengen-konventionens artikel 40, stk. 3, litra g, og artikel 41, stk. 5, litra g, tilvejebringer de fornødne oplysninger til brug for den afgørelse, der skal træffes af hjemlandets myndigheder.

Selv om afgørelseskompetencen i de nævnte sager ligger hos hjemlandets myndigheder, er en borger ikke afskåret fra i givet fald at rette henvendelse til f.eks. de danske myndigheder i anledning af den adfærd, som svenske polititjenestemænd har udvist un-